

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

ເລກທີ...../ກປ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....
2983
25 SEP 2014

ຂໍ້ຕົກລົງ
ຂອງລັດຖະມົນຕີ
ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ

- ອີງຕາມດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີເລກທີ 136/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມິນາ 2010 ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ;
- ອີງຕາມດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 262/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ມິຖຸນາ 2012 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້;
- ອີງຕາມໜັງສີສະເໜີຂອງ ກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ ເລກທີ 2971/ກສກສ, ລົງວັນທີ 19 ກັນຍາ 2014.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອຊູກຍຸ່ສົງເສີມການຜະລິດ ແລະການບໍລິການລວມໜຸ້ດ້ານກະສິກຳ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວກາຍເປັນຂະບວນຜະລິດສິນຄ້າ ແລະສ້າງລາຍຮັບ ແນໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວກະສິກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງຊາດ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 2 ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ

ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ: “ສະຫະກອນ” ແມ່ນການຈັດຕັ້ງວິສາຫະກິດລວມໜຸ້ຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ສະໜັກໃຈສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຮ່ວມມືຂ່ອງຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ ໃນການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າພ້ອມທັງໃຫ້ການບໍລິການດ້ານການສະໜອງປັດໄຈການຜະລິດ, ສິນເຊື່ອ ແລະການຈຳໜ່າຍຜົນຜະລິດ, ລວມທັງການຮັບປະກັນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມ ລະຫວ່າງສະມາຊິກ ແລະຄອບຄົວຂອງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນາໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ການຈົດທະບຽນ ຫາຍເຖິງ ການຮັບຮອງກ່ຽວກັບການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນສະຫະກອນຜະລິດດ້ານກະສິກຳຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກິດໝາຍ; *A*

2. ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ໝາຍເຖິງ ຄະນະບຸກຄົນທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງສະມາຊິກ ສະຫະກອນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງຈາກອງປະຊຸມສະມາຊິກ ໃຫ້ດໍາລົງຕໍາແໜ່ງເປັນຄະນະບໍລິຫານງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ;
3. ພັນທະຂອງສະມາຊິກ ໝາຍເຖິງ ຫ້າທີ່ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບສະມາຊິກທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ;
4. ຊາວກະສິກອນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຮັດການຜະລິດກະສິກຳເປັນອາຊີບ ເຊັ່ນ: ບຸກຝັງ, ລົງສັດ ແລະການປະມົງ;
5. ກຸ່ມຜູ້ຜະລິດກະສິກຳ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນ ການກຸ່ມຮຽນຮຸມາແລ້ວ ພ້ອມກັນສະໜັກໃຈສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະກັນໃນການວາງແຜນ ການຜະລິດ, ຂ່ວຍກັນຕໍ່ປະກັນແຫຼ່ງທຶນ, ຮ່ວມກັນຊື້ປັດໃຈການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ຮ່ວມກັນຂາຍເປັນຜະລິດ ແລະຊ່ວຍເຫຼືອກັນທາງດ້ານສະຫວັດດີການສັງຄົມລະຫວ່າງສະມາຊິກ ແລະຄອບຄົວຂອງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ;
6. ການໃຫ້ບໍລິການສິນເຊື່ອ ໝາຍເຖິງ ການສິ່ງເສີມໃຫ້ສະມາຊິກສະຫະກອນຮັ້ຈັກການປະຢັດ, ຮັ້ຈັກ ອອມຊັບ ແລະສາມາດໃຫ້ບໍລິການເງິນກຸ້ແກ່ສະມາຊິກນຳໄປໃຊ້ຈ່າຍເນື້ອມືຄວາມຈໍາເປັນ ຫຼືນໍາໄປຮັດການຜະລິດ;
7. ການບໍລິຫານ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມ ຂອງຄະນະບໍລິຫານງານສະຫະກອນ ດ້ວຍຄວາມ ເປິ່ງໃສ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໜີພາບ ແລະການເປີດໂອກາດໃຫ້ສະມາຊິກທຸກຄົນໄດ້ມີ ສ່ວນຮ່ວມ ໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດສອບ;
8. ແຜນການດຳເນີນງານຂອງສະຫະກອນ ໝາຍເຖິງ ແຜນກິດຈະການທີ່ສະຫະກອນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງ ແລະເປົ້າໝາຍຂອງຕົນ;
9. ດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ໝາຍເຖິງ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 136/ນຍ, ລົງວັນທີ 05 ມິນາ 2010 ວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການ ແລະນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ສະຫະກອນ

ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ຂອງສະຫະກອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂອງດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ສໍາລັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມຂອງລັດຕໍ່ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 5 ຂອງດຳລັດວ່າ ດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບບຸກຄົນ, ມີຕົບບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຫະກອນຜະລິດ ກະສິກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2 ການສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ

ມາດຕາ 6 ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງ

ສະຫະກອນ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຊາວກະສິກອນ ທີ່ຖືສັນຊາດລາວ ຊຶ່ງໄດ້ຜ່ານຂະບວນການຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ ແລະບໍລິ ການດ້ານກະສິກຳທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກອີງກາງປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະມີຄວາມສະໜັກໃຈເຂົ້າເປັນສະຫະກອນ;
2. ມີຄະນະກະຽມ ທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ສະໜັກໃຈຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ຄົນ;
3. ມີກົດລະບຽບ, ແຜນດຳເນີນກິດຈະການ, ມີຫ້ອງການ, ມີທຶນ ແລະຊັບສິນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໜີ

ມາດຕາ 7 ການສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ

ພິນລະເມືອງລາວ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນຕາມມາດຕາ 6 ຂອງຂໍ້ຕິກລົງ ສະບັບນີ້ ແລະ ດັດໍາເນີນການຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ແລະ 8 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ເພື່ອ ປະກອບເອກະສານຂໍສ້າງຕັ້ງນຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້ປະຈຳເມືອງ ບ່ອນທີ່ຫ້ອງການສະຫະກອນຈະຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 8 ການພິຈາລະນາສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບເອກະສານສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳແລ້ວ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້ ປະຈຳເມືອງ ຕ້ອງດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດ ກະສິກຳຢ່າງຊ້າວ່າໃຫ້ເກີນ ສີບວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງທອບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພ້ອມຫັ້ງອະທິບາຍ ເຫດຜົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຮັບຊາບ.

ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ມີກຳນົດໃຊ້ໄດ້ ສາມປີ, ກ່ອນໜົດກຳນົດສາມເດືອນ ສະຫະກອນທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກສືບຕໍ່ດໍາເນີນກິດຈະການ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວນັ້ນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ບໍາໄມ້ປະຈຳເມືອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 9 ກົດລະບຽບ ແລະ ຊື່ຂອງສະຫະກອນ

ກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 9 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ອາດມີຊື່ສະເພາະເຊັ່ນ: ສະຫະກອນບຸກພິດ, ລົງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ການບໍລິການ ແຕ່ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 10 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 10 ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳແລ້ວ ສະຫະກອນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານເພື່ອ ຢຶ່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນນຳຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ ແລະ ຈະມີຖານະນິຕິບຸກຄົນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຂັ້ນທະບຽນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ແລະ 12 ຂອງດໍາລັດສະຫະກອນ.

ໜົດທີ 3

ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງສະຫະກອນແລະ ສະມາຊຸກສະຫະກອນ

ມາດຕາ 11 ສິດຂອງສະຫະກອນ

ສິດຂອງສະຫະກອນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 13 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 12 ຫ້າທີ່ຂອງສະຫະກອນ

ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 14 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນແລ້ວ ຍັງມີຫ້າທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວຕາມແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ລະບຽບຂອງສະຫະກອນ;
2. ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວດໍາເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການຂອງສະຫະກອນ ປະຈຳ ເດືອນ, ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳປີ;
3. ປັບປຸງສະຫະກອນໃຫ້ເຕີບໃຫ້ຢ່າງເປົ້າເປົ້າ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
4. ສ້າງໃຫ້ມີສະຫວັດດີການແກ່ສະມາຊຸກ, ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມ;
5. ຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳງວດ, ປະຈຳປີ ແລະ ກອງປະຊຸມເລືອກຕັ້ງຄະນະບໍລິຫານຂອງສະຫະກອນ;
6. ລາຍງານປະຈຳປີ ໃຫ້ອີງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຫ້ອງຖິ່ນທີ່ສະຫະກອນ ດໍາເນີນການຢູ່ໄດ້ຮັບຊາບ;
7. ກໍລະນີ ມີການປ່ຽນແປງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ 1/

ໃຫ້ຂ້ອງການກະສິກຳ ແລະບໍ່ໄມ້ປະຈໍາເມືອງທີ່ຕິດຕັ້ງຢູ່ ຮັບຊາບພາຍໃນ ສີບ ວັນລັດຖະການ;

8. ກໍາລະນີໄດ້ຮັບການນັ້ນຢືມ ຫຼືໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຮັບຊາບຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 13 ເງື່ອນໄຂການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ແລະການສັ້ນສຸດການເປັນສະມາຊິກສະຫະກອນ

ບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງເຂົ້າເປັນສະມາຊິກສະຫະກອນ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ແລະປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 15 ແລະ 16 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ສະມາຊິກສະຫະກອນຈະສັ້ນສຸດລົງ ຍ້ອນການເສຍຊີວິດ, ສະໜັກໃຈລາອອກ ຫຼືມີການລະເມີດກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະເຫດຜົນອໍ່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 18 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 14 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສະມາຊິກ

ນອກຈາກປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 17 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນແລ້ວ ຍັງມີໜ້າທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊື່ອມຊົມແວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ດ້ານວຽກງານກະສິກຳໃຫ້ໜ້າແຫ້ນ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານເຕັກນິກວິທະຍາການໃນການປຸກ, ການລົງ ແລະການປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນເຫື່ອລະກ້າວ;
3. ມີສິດສະເໜີຂົ້ນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນກົດລະບຽບຂອງສະຫະກອນ.

ໜົດທີ 4

ໂຄງປະກອບຂອງສະຫະກອນ

ມາດຕາ 15 ໂຄງປະກອບຂອງສະຫະກອນ

ໂຄງປະກອບຂອງສະຫະກອນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກອງປະຊຸມຂອງສະຫະກອນ;
2. ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ;
3. ຄະນະກວດກາສະຫະກອນ;
4. ຜູ້ຈັດການສະຫະກອນ;
5. ນາຍບັນຊີສະຫະກອນ;
6. ພະນັກງານວິຊາການຈໍານວນໜຶ່ງ ຕາມຄວາມຈໍາເປັນ.

ມາດຕາ 16 ກອງປະຊຸມຂອງສະຫະກອນ

ກອງປະຊຸມຂອງສະຫະກອນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສູງສຸດຂອງສະຫະກອນ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ: ກອງປະຊຸມສາມັນ ແລະກອງປະຊຸມວິສາມັນ. ກອງປະຊຸມສາມັນ ເປີດຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ, ສ່ວນກອງປະຊຸມວິສາມັນ ຈະເປີດຂຶ້ນເມື່ອໄດ້ກໍໄດ້ ແລະສາມາດນຳເອົາທຸກບັນຫາເຂົ້າມາພິຈາລະນາໄດ້ຫາກເຫັນວ່າຈໍາເປັນ.

ສໍາລັບການຮຽກປະຊຸມ, ຈໍານວນຜູ້ເຂົ້າ, ມະຕິກອງປະຊຸມ, ປະທານກອງປະຊຸມ ແລະສິດໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມສາມັນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 20, 21, 22, 23 ແລະ 24 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 17 ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ

ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງບຸກຄະລາກອນຂອງສະຫະກອນ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ: ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະກຳມະການຈໍານວນໜຶ່ງ ໂດຍມີການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບພາຍໃນຢ່າງລະອຽດ. ຈໍາ/4

ນວນຄະນະການບໍລິຫານ ຕ້ອງແທດເມນະກັບຈຳນວນສະມຊີກ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສາມ ຄົນ ແລະບໍ່ເກີນ ເກົ້າ ຄົນ ໂດຍໃຫ້ເປັນຈຳນວນຄົກ.

ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ ມີອາຍຸການ ສາມ ປີ ແລະສາມາດຖືກເລືອກຕັ້ງໃໝ່ໄດ້ ຕາມການເຫັນດີຂອງສະມາຊິກ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມ ສະໄໝຕິດຕໍ່ກັນ. ໃນກໍລະນີຕຳແໜ່ງຂອງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານໃດໜຶ່ງທີ່ວ່າງລົງ, ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ ມີສິດແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກຜູ້ໄດ້ໜຶ່ງ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນຈົນກວ່າຈະມີການເລືອກຕັ້ງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານຊຸດໃໝ່.

ສໍາລັບປະທານ ແລະຮອງປະທານຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ, ຄຸນວຸດທີຂອງກຳມະການບໍລິການ, ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ, ການພື້ນຈາກການເປັນກຳມະການບໍລິຫານ ແລະສຶດໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 27, 28, 29, 30, 31 ແລະ 34 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 18 ຄະນະກວດກາສະຫະກອນ

ຄະນະກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນຄະນະກວດສອບພາຍໃນຂອງສະຫະກອນ ທີ່ກ່າແຕ່ງຕັ້ງ ແລະປິດຕຳແໜ່ງ ໂດຍກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນຂອງສະຫະກອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກແຕ່ ສາມຄົນຂຶ້ນໄປ, ໃນນັ້ນ ຫົ່ງຄືນ ຕ້ອງມີປະສົບການດ້ານບັນຊີ.

សំគាល់បន្ថី និងមុខងាររបស់ក្រសួងពេទ្យរាជការណ៍ ដែលត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ៣៣ ខែធ្នូឆ្នាំ២០១៩ និងបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី ៣៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០ ដោយសារតមតុល្យរបស់ក្រសួងពេទ្យរាជការណ៍ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច។

มาตรา 19 ผู้จัดกิจกรรมสังคมของ

ມາຄົນ 20 ນາຍບັນຂີສະຫະກອນ

นายบันธีสะพะก่อน แม่นบุกคืนที่มีมาถาน และได้รับงานแต่งตั้งจากคณะนักวิชาการ สะพะก่อน ให้ประดิษฐ์ชัยน้ำที่เป็นนายบันธี. ส่วนลับ สิด และหน้าที่ของนายบันธี แม่นให้ประดิษฐ์ตามภารกิจ หมายจ่ากัดด้วยงานบันธี.

ແບຄາ 21 ຄວນເຮັດໄຟກະອອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍ

ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ, ຜູ້ອ້າດການ, ຜູ້ກວດກາ, ນາຍບັນຊີ ແລະພະນັກງານວິຊາການຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍຫັງໝົດທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງຕົນເອງ ໃນກໍລະນີປະຕິບັດເກີນຂອບເຂດສິດ - ໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫຼືສ້າໂກງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ ແລະໜຸ່ຄະນະຕາງປະບຽບກົດໝາຍ.

ພາຍໃຕ້ 5

ການເງິນ, ການຄວບ, ການແຍກ ແລະ ການຍຸບເລີກສະຫະກອນ

ງາេកទា 22 ការពិន័ន្ធទាមរាងន

ທຶນ ຫຼືເງິນຂອງສະຫະກອນ ດັ່ງມາຈາກ: ທຶນຕົນເອງ, ທຶນກຸ້ມີມ ແລະ ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼືສະໜັບສະໜູນໃນ
ຮບການຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. 4ຖ

ສໍາລັບການປະກອບທຶນຂອງສະມາຊິກ, ຜົນຕອບແຫນ, ຕຶງນສ່ວນແບ່ງຈາກການດໍາເນີນທຸລະກິດຮ່ວມ, ຄັງສໍາຮອງ, ຕ່າທຳນຽມ, ເງິນຝາກ, ຄັງສະສົມ ເພື່ອການສຶກສາ ແລະການຝັດທະນາສະຫະກອນ ແລະຊັບສິນບັດຫຼື້
ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ລັດລົງທຶນໃຫ້ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 ແລະ 44
ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 23 ການຄວບ, ການແຍກ ແລະຍຸບເລີກສະຫະກອນ

ສະຫະກອນ ອາດຈະຄວບເຂົ້າກັນ, ແຍກເປັນຫຼາຍສະຫະກອນ . ແລະຍຸບເລີກໄດ້ ຕາມການເຫັນດີເປັນ
ເອກະສັນຂອງສະມາຊິກ ແລະເຈົ້າໜີ ກໍບໍ່ໄດ້ຄັດຄ້ານ.

ສໍາລັບ ຫຼັກການໃນການຄວບ, ການແຍກ ແລະການຍຸບເລີກ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 45, 46 ແລະ
47 ຂອງດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ໝວດທີ 6

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະການກວດກາສະຫະກອນ

ມາດຕາ 24 ການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນເອກະພາບ
ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ;
2. ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ຂະແໜງສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ;
3. ຂັ້ນເມືອງ ແມ່ນ ຫ່ວຍງານສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ;
4. ຂັ້ນບ້ານ ແມ່ນ ຫ່ວຍງານກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ບ້ານ.

ມາດຕາ 25 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່
ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທີ່ການໃຫ້ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ ໃນການສິ່ງເສີມ, ພັດທະນາ ແລະຄຸ້ມຄອງສະຫະ
ກອນຜະລິດກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ ຢ່າງລວມສູນ ແລະເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມພັດທະນາ ແລະ
ຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ແລ້ວນໍາສະເໜີຕໍ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຫະກອນຢ່າງກວ້າງ
ຂວາງ ແລະທົ່ວເຖິງ;
4. ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ທາງດ້ານ
ການເມືອງແນວດີດ, ຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍັນ ແລະວິຊາສະເພາະໃຫ້ໜັກແຫນ້ນ;
5. ສ້າງຄຸ່ມ ແລະສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານຈັດການ ແລະດໍາເນີນງານໃຫ້
ແກ່ສະຫະກອນ;
6. ປະສານສົມທີບກັບບັນດາກົມ, ອີງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາກລັດ, ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະ
ອີງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອຊູກຍູ້ສິ່ງເສີມການພັດທະນາສະຫະກອນ;
7. ຕິດຕາມຊູກຍູ້, ແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສິ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອໆນວຍໃນ
ການກວດສອບສະຫະກອນຂອງບັນດາແຂວງ ແລະເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ. *ເຖິງ*

ມາດຕາ 26 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ຂະແໜງສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນມີສິດແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສັນທິການໃຫ້ ກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຊູກຍູ້ສິ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ ພາຍໃນແຂວງ ແລະນະຄອນຫຼວງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
3. ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສິ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ ທາງດ້ານການເມືອງແນວຄົດ, ຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ ແລະວິຊາສະເພາະໃຫ້ໜັກແຫັນ;
4. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ ແລະດຳເນີນງານໃຫ້ແກ່ສະຫະກອນ;
5. ປະສານສົມທີ່ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາກລັດ, ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອຊູກຍູ້ສິ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍຢູ່ພາຍໃນແຂວງ;
6. ຕິດຕາມຊູກຍູ້, ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສິ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອ່ານວຍການກວດສອບສະຫະກອນຂອງບັນດາເມືອງ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 27 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໜ່ວຍງານສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຊູກຍູ້, ສິ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອ່ານວຍ ໃນການກວດກາສະຫະກອນຢູ່ພາຍໃນເມືອງຂອງຕົນ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາສະຫະກອນ ພາຍໃນເມືອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
3. ກໍ່ສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ບຸກຄະລາກອນ ໃນແຕ່ລະທົ່ວໜ່ວຍສະຫະກອນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະການຂອງສະຫະກອນ ໃຫ້ມີມາດຕະຖານທີ່ໜັກແຫັນ;
4. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ, ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ແລະການຕະຫຼາດໃຫ້ແກ່ສະຫະກອນ;
5. ປະສານສົມທີ່ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາກລັດ, ຜູ້ປະກອບກິດຈະການ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ເພື່ອຊູກຍູ້ສິ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍຢູ່ພາຍໃນເມືອງ;
6. ຕິດຕາມຊູກຍູ້, ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສິ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະເອື້ອ່ານວຍໃນການກວດສອບສະຫະກອນ ຂອງບັນດາທີ່ໜ່ວຍສະຫະກອນ ໃນຂອບເຂດທີ່ເມືອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ອະນຸມັດການສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນ ແລະອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ ຕາມມາດຕາ 8 ຂອງຂໍຕິກິລົງສະບັບນີ້;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 28 ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ໜ່ວຍງານກະສິກຳ ແລະບໍາໄມ້ບ້ານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະສຶກສາອົບຮົມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສະຫະກອນ ໃຫ້ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນໄດ້ຮັບຊາບ ແລະເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ຊູກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະອ່ານວຍຄວາມສະດວກແກ່ການກວດກາສະຫະກອນທີ່ຕັ້ງຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ; 4ຖ.

4. ລາຍງານສະພາບການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນທີ່ຕັ້ງໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເຖິງຊາບເປັນປີກະທິ;
5. ເຊົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມສະຫະກອນ ແລະ ປີກສາຫາລື ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຕາມການຮຽກເຊີນຂອງຄະນະກຳມະການບໍລິຫານສະຫະກອນ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ຫັ້ນທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ດຳລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 29 ການກວດກາສະຫະກອນ

ການກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນການຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສະຫະກອນ ຕາມໜັງການຂອງການກວດກາ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ການກວດກາປີກະທິ ແມ່ນການກວດກາຕາມແຜນການ ສາມ ເດືອນ, ຫີກ ເດືອນ ແລະ ປັຈຳປີ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດກາອອກແຜນການປີກະທິ ແຕ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ເບົ້າໝາຍກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ເຈັດ ວັນ;
3. ການກວດກາໃນກໍລະນີສຸກເສີນ ແມ່ນການກວດກາອັນຮັບດ່ວນ ແລະ ບໍ່ຢູ່ໃນແຜນການ.

ອີງການກວດກາສະຫະກອນ ແມ່ນອີງການດຽວກັນກັບອີງການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 24 ຂອງຂໍ້ຕິກາລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາສະຫະກອນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກວດກາກຳມະການບໍລິຫານ, ນາຍບັນຊີ, ຜູ້ຈັດການ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການປະຕິບັດກົດລະບຽບ ແລະ ມະຕິຂອງສະມາຊຸກສະຫະກອນ;
2. ກວດກາ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດ້ານການເງິນ, ການບັນຊີ, ການນຳໃຊ້ທຶນ ແລະ ຂັບສິມບັດຕ່າງໆຂອງສະຫະກອນ;
3. ກວດສອບການຮ່ວມມືຈາກສະມາຊຸກ;
4. ການກວດສອບກົດຈະການຂອງສະຫະກອນ.

ມາດຕາ 31 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບສະຫະກອນການຜະລິດກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງສະມາຊຸກ, ສະມາຊຸກ ກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງສະຫະກອນດ້ວຍກັນ ຫຼື ກັບພາກສ່ວນອື່ນ ສາມາດດຳເນີນການແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ໄກ່ຍໍ ຫຼື ການປະນິປະນອມກັນ;
2. ແກ້ໄຂຫາງດ້ານບໍລິຫານໂດຍຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊຶ່ງມີການປະສານສົມທຶນກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ແກ້ໄຂໂໄຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ຮ້ອງຝ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ໝວດທີ 7

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 32 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ມີຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເຕັ້ນ ໃນການຊູກຍູ, ສິ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການລວມໜູ້ດ້ານກະສິກຳ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ່ໃຫ້

ແລະປະຕິບັນນະໄຍບາຍອ້ົ່ນ ຕາມຄວາມເໝາະສີມ.

ມາດຕາ 33 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ່ແລະລົງໂທດຕາມກໍາລຳນິຫັກ ຫຼືເປົາຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 8 ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 34 ກາປະທັບ

ສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳ ມີກາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນດໍາລັດວ່າດ້ວຍສະຫະກອນ ແລະຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະສະຫະກອນ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທີບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຜັນຂະຫຍາຍຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເປັນບົດແນະນຳ, ບັນດີ ຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ສໍາລັບບັນດາສະຫະກອນຜະລິດກະສິກຳທີ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະເຄື່ອນໄຫວມາກ່ອນນັ້ນ ໃຫ້ປະກອບເອກະສານ ສະເໜີຂໍສ້າງຕັ້ງສະຫະກອນນຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ເມືອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 36 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນເຕັ້ນໄປ. ບັນດານິຕິກໍາຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ທີ່ອອກກ່ອນນັ້ນ ຫາກມີເນື້ອໃນຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ. ໜີ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

ວິໄລວັນ ພິມເຂົ